

ACCORDIONF[est]

EDASI!

4.-10. oktoober 2026

accofest.ee

Hea publik!

Kuus aastat tagasi sai Accordionfest alguse lihtsast eesmärgist: luua Eestis ruum, kus klassikalist akordionimuusikat saab kuulata, avastada ja mõista kogu selle mitmekesisuses. Täna tunneme, et on aeg edasi liikuda.

Meie jaoks ei ole „Edasi“ lihtsalt suund. See on hoiak. See tähendab keeldumist näha akordioni pillina, mis on piiratud kindla repertuaari, traditsiooni või muusikalise kontekstiga. See tähendab jätkuvat küsimist selle üle, milleks akordion võib saada, kuhu ta võib kuuluda ja kelleni ta võib jõuda.

Viimase kuue aasta jooksul on Accordionfest kasvanud rahvusvaheliseks kohtumispaigaks muusikutele, heliloojatele, kunstnikele, õpilastele, õpetajatele ja publikule. Meiega on liitunud artistid enam kui kahekümnest riigist ning festival on toonud publikuni uudisloomingut, kammermuusikat, suuremahulisi koostööprojekte, eri sihtrühmadele suunatud kontserte ja projekte, kus akordion astub dialoogi teiste kunstivaldkondadega. „Edasi“ tähendab akordioni veelgi tugevamat kaasamist Eesti kultuuriellu – mitte külalisena, vaid selle muusikamaastiku loomuliku ja aktiivse osana. See tähendab pilli esitlemist uutes kontekstides, uute publikute kaasamist, koostööd eri valdkondade kunstnikega ning võimaluste loomist uue muusika sünniks. Meie tänavune programm peegeldab seda ambitsiooni.

Kuid edasi liikumine tähendab ka mõtlemist kaugemale ühest festivalist. Soovime, et Accordionfest aitaks kujundada akordioni jätkusuutlikku tulevikku Eestis: toetada noori muusikuid, julgustada uusi kunstilisi koostööprojekte, tellida uut repertuaari ning tugevdada sidemeid Eesti kunstnike ja rahvusvahelise akordionikogukonna vahel. Oleme sügavalt tänulikud muusikutele, heliloojatele, partneritele, institutsioonidele, toetajatele, vabatahtlikele ja publikule, kes on aidanud meil jõuda siia, kus me täna oleme. Festival saab eksisteerida tänu inimestele, kes sellesse usuvad – ja kes on valmis koos festivaliga edasi liikuma.

Seega kutsume teid tänavu mitte lihtsalt akordioni kuulama, vaid kogema, kuhu see pill võib järgmisena jõuda.

Edasi.

Tere tulemast Accordionfest 2026-le!

Momir Novaković, Kunstiline juht

Mul on suur au olla Accordionfesti patroon. Vaid viie aastaga on festivalist kujunenud tähelepanuväärne kohtumispaik, kus saavad kokku kunstiline meisterlikkus, loovus ja kogukond. Accordionfesti teeb eriliseks mitte ainult Eestis kõlav muusikaline kõrge tase, vaid ka selle avatus – see on festival, mis tervitab uut loomingut, uusi hääli ja uusi kuulajaid. Mul on hea meel seda visiooni toetada ning usun, et Accordionfest jätkab säramist olulise kultuurisündmusena nii Eestis kui ka rahvusvaheliselt.

Aare Kaarma, Accordionfesti patroon

Commedia dell' Arte

04.10.2026 | 18:00

Fotografiska

Manca Dornik akordion

Ema Grčman tšello

Katja Štefanič pantomiim

Anhelina Shevchenko maalikunst

Giovanni Battista Pergolesi (1710–1736)

Sümfoonia F-duur

Comodo

Allegro

Adagio

Presto

Igor Stravinsky (1882–1971)

Suite Italienne (Itaalia süit)

Introduzione

Serenata

Tarantella

Gavotta

Scherzino

Minuetto e Finale

Alfred Schnittke (1934–1998)

Süit vanas stiilis, op. 80

Pastorale

Ballet

Minuet

Fugue

Pantomime

Maurice Ravel (1875–1937)

Le tombeau de Couperin (Couperini hauamonument) M. 68

Rigaudon

Menuet

Astuge elavasse ja ettearvamatusse Commedia dell'Arte maailma – sajanditevanusesse Itaalia teatrtraditsiooni, kus maskides tegelased äratavad ellu armastuse, intriigide ja absurdi improviseeritud lood. Selle õhtu etendus ühendab muusika, pantomiimi, maalikunsti ja jutustamise, kutsudes publikut neid ajatuid tegelasi kogema heli, liikumise ja kujutlusvõime kaudu.

Õhtu algab tõelises Commedia vaimus: mitte kindlalt paika pandud partituuriga, vaid hetkes sündiva stseeniga. Improvisatsiooniline proloog, mis on täis karakterit ja liikumist, loob aluse tegelaste paraadile, mis hakkab järk-järgult avanema. Programmi jooksul kõlavad improvisatsioonid toimivad sildadena, viies meid sujuvalt ühe helilooja maailmast teise, säilitades samal ajal katkematu teatriloo.

Esmalt kohtume Giovanni Battista Pergolesiga tema **Sümfoonia F-duur** – elava ja elegantse teosega. Pergolesi, kes on tuntud eelkõige oma koomiliste ooperite (opera buffa) poolest, suutis muusikas tabada vaimukust, sarmi ja elavust. See sümfoonia peegeldab selliste tegelaste nagu Harlequin ja Columbina värvikat ja dünaamilist vastasmängu ning valmistab kuulaja ette eesootavaks draamatiliseks rännakuks.

Seejärel juhatab lühike pantomiim meid Schnittke **Süiti vanas stiilis** juurde. Teos pakub iroonilist, kuid samas nostalgilist pilku minevikku, ühendades baroksed vormid tänapäevaste harmooniliste nüanssidega. Süidi osad meenutavad Commedia dell'Arte maailma oma vaimukuse ja teatraalsusega – eriti viimane osa, Pantomime, mis on otsene austusavaldus Commedia näitlejate sõnatutele ja liialdatud žestidele, lastes muusikal kõnelda sõnade asemel.

Raveli tuntud **Le Tombeau de Couperin** on prantsuse barokist inspireeritud impressionistlikus laadis teos, mis valmis algselt sooloklaverile ja orkestreeriti hiljem. Sellel kontserdil kõlavad valitud osad (Rigaudon ja Menuet) tšello ja akordioni esituses. Nendes osades on elegantsi ja selgust – omadusi, mida võib seostada sellise rafineeritud tegelaskujuga nagu ühtaegu väarikas ja koomiline Il Dottore.

Järjekordne improvisatsioon, milles võib aimata Pulcinella kelmikat loomust, viib meid Stravinski **Itaalia süidi** juurde. See on tema balleti Pulcinella neoklassitsistlik übermõtestamine; ballett ise ammutab inspiratsiooni nii barokkmuusikast kui ka Commedia dell'Arte traditsioonist. Süit on täis rütmilist vitaalsust, huumorit ja sarmi ning kannab endas selliste tegelaste nagu Pulcinella mängulist vaimu – ta on üks Commedia dell'Arte kõige kelmikamaid ja vallatumaid kujusid. Alates elavast Introduzione'ist kuni elegantse Minuetto ja Finale'ni peegeldab muusika Commedia stseenidele omaseid veidraid karaktereid ja olukordi. Stravinski ammutas inspiratsiooni selliste Itaalia meistrite nagu Giovanni Battista Pergolesi, Domenico Gallo ja Carlo Monza loomingust.

Viimane improviseeritud stseen toob kõik tegelased kokku viimaseks kummarduseks, jättes meid – täpselt nagu 16. sajandi publiku – meeldivalt teadmatusse sellest, mis oli ette valmistatud, mis sündis hetkes ning kus lõppes muusika ja algas teater.

Ena Grčman on Sloveenia tšellist, kelle loomingulist tegevust iseloomustavad uudishimu, mitmekülgsus ja sügav koostöövaim. Ta käsitleb muusikat elava väljendusvormina ning otsib uusi kõlalisi võimalusi dialoogi, interdistsiplinaarsete projektide ja erinevate kunstiliste vaatenurkade vahelise loomingulise koostöö kaudu. Ta esineb rahvusvaheliselt solisti, kammermuusiku ja orkestrandina ning teeb koostööd eri taustaga muusikutega, ulatudes vanamuusikast kuni nüüdismuusika ja avangardini. Ta kuulub mitmesse ansamblisse, sealhulgas catinblack, Aurōrae, Trio LYS ja Quartensprung. 2025. aastal oli ta koos ansambliga catinblack Harvardi Ülikooli residentuurikunstnik, kus ansambel esitles esmakordselt spetsiaalselt neile tellitud uudisteoseid.

Ena on esinenud arvukatel rahvusvahelistel festivalidel ning teinud koostööd tunnustatud muusikutega, sealhulgas Hugo Ticciati, Isabelle van Keuleni, Svetlin Roussevi, Ilya Gringoltsi ja Reto Bieriga. Ta on õppinud Ljubljanas, Zagrebis, Grazis, Oslos ja Baselis tunnustatud tšellistide Valter Dešpalji, Julian Arpi, Torleif Thedéeni ja Thomas Demenga juhendamisel, kujundades mitmekülgse kunstilise vaate, mille aluseks on Euroopa eri muusikatraditsioonid. Solistina on ta esinenud Sloveenia Filharmooniaorkestriga. Orkestrimuusikuna on ta teinud koostööd Deutsche Kammerakademie Neussi, Norra Raadioorkestri, Symphonieorchester Regensburgi, Berni Sümfooniaorkestri, O/Modernti ja Folkwangi Kammerorkestriga. Lisaks esinemisele tegeleb ta aktiivselt uuenduslike kontserdivormide arendamise ning noorte muusikute õpetamise ja juhendamisega.

Manca Dornik on Sloveenia akordionist, kelle mitmekülgne tegevus hõlmab solisti- ja kammermuusiku rolli ning pühendumist nüüdismuusika esitamisele. Ta lõpetas Helsingi Sibeliuse Akadeemia kiitusega, õppides akordionit professor Matti Rantase juures ning lisaks dirigeerimist, kammermuusikat, muusikatehnoloogiat ja kompositsiooni. Hiljem spetsialiseerus ta nüüdismuusikale FHNW Baselis ning lõpetas 2024. aastal debüütkontserdi Taani Kuninglikus Muusikaakadeemias kõrgeima tunnustusega. Ta on esinenud kogu Euroopas ning osalenud tunnustatud festivalidel, sealhulgas Donaueschinger Musiktage'il, ECLAT Stuttgartil, Musica Nova Helsingis, IMPULS Grazis, Darmstadtis suvekursustel ja Baseli kompositsioonikonkursil. Ta on teinud koostööd selliste ansamblitega nagu Ensemble Evolution, Korvat auki, UUU ja Neue Vocalsolisten Stuttgart ning orkestritega, sealhulgas Sloveenia Raadio ja Televisiooni Sümfooniaorkestri, Filharmonia Śląska, Slovak Sinfonietta Žilina ja Jena Filharmoonikutega.

Manca on pühendunud akordionirepertuaari laiendamisele ning on esmaette kandnud ligikaudu 80 nüüdismuusikateost. Ta on teinud tihedat koostööd heliloojate ja interpretidega, sealhulgas Clara Iannotta, Francesco Filidei, Lucia Ronchetti, Uroš Rojko, Krassimir Sterev ja Alwynne Pritchard. Tema kunstiline tegevus hõlmab ka interdistsiplinaarseid koostööprojekte selliste institutsioonidega nagu Kampnagel, Scapino Ballet Rotterdam ja Festival Darmstadt. Tema tunnustuste hulka kuuluvad esimene preemia ONE® Young Artists Competitionil ning Kranichsteini stipendiumipreemia Darmstadtis

silmapaistvate ja väljendusrikaste esituste eest.. Lisaks kontserttegevusele on ta õpetanud Rostocki konservatooriumis ja kõrgkoolis, on Ljubljana Ülikooli doktorant ning uurib nüüdismuusika esitamise uuenduslikke lähenemisi, pöörates erilist tähelepanu kehastatusele ning interpreedi ja publiku vahelisele suhtlusele.

Katja Štefanič on Sloveenia teatri- ja etenduskunstnik. Ta on omandanud kraadi prantsuse ja vene keeles ning lõpetab praegu magistriõpinguid tõlkimise erialal. Tema kunstiline tegevus ühendab näitlemise, lavastamise ja koostööpõhise teatrilooma eri etenduskunstide vormides. Tema kokkupuude etenduskunstidega algas lapsepõlves, kui ta liitus pikaajaliselt Harlekin Tantsukompaniiga. Hiljem osales ta muusikalis Ljubezen vse premaga (2015) ja ooperis Krst pri Savici (2016), mõlemad Lucija Kuntariči lavastuses. Aastatel 2016–2017 lõi ja lavastas ta koos teiste autoritega originaallavastuse Kako sem ubil protagonista, mis valiti Vizije teatريفestivali riiklikku vooru. 2018. aastal osales ta Študent Teatri projektis lavastuses Mrtvi hočejo.

Alates 2018. aastast kuulub Katja prantsuskeelsesesse teatrikollektiivi Les Théâtres, kus ta on tegutsenud nii näitleja kui ka lavastajana. Tema rollide ja lavastuste hulka kuuluvad Laurent Baffie' Toc Toc, Marcel Kerdani Hot Jazz, Jean-Paul Sartre'i Les Mouches, Maja Koražija Au-delà de toute expression ning Samuel Beckett'i Waiting for Godot. Oma kunstilist praktikat on ta täiendanud intensiivsetel koolitustel, sealhulgas kahel kohenädalasel meistrkursusel AKDT-s, kus ta osales Wallonie-Bruxelles Internationali stipendiaadina.

Helya Shevchenko sündis 2003. aastal Ukrainas Zaporizžjas ning õpib praegu Eesti Kunstiakadeemias animatsiooni erialal (2024–2027). Tema kunstipraktika hõlmab mitmesuguseid tehnikaid, sealhulgas õli- ja akrüülmaali, digimaali ning sõe- ja tindijoonistust.

Praegu keskendub ta peamiselt videokunstile, milles kasutab kaaderhaaval animatsiooni. Tema looming käsitleb erinevaid teemasid, eelkõige aja tajumist ning oma minevikuga koos elamise kogemust.

Edasi!

05.10.2026 | 19:00

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia (suur saal)

Albert Woelke akordion

Yumiko Matsuyama viiul

Dmytro Cherepov viiul

Ali Amishov vioola

Niklas Schröder tšello

Theodore Parker elektroonika

Francesco Pio Russo fagott

Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788)

Kontsert klavessiinile g-moll H. 409

Largo

Stephen Montague (1943)

Midnight Sun (Keskööpäike)

Domenico Scarlatti (1685 - 1757)

Sonaat C-duur K. 132

Stephen Montague (1943)

Mirabella

Domenico Scarlatti (1685-1757)

Sonaat a-moll K.175

Stephen Montague (1943)

Aeolia fuuriad

Joseph-Nicolas-Pancrace Royer (1703-1755)

La Marche des Scythes (Sküütide marss)

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Kontsert klavessiinile nr 2 E-duur BWV 1053

Siciliano

Stephen Montague (1943)

Eine kleine Klangfarben Gigue (Väike tämbrivärvide džiiig)

Albert Woelke on pärit Sierakowicest Poolas. Ta lõpetas Gdański Stanisław Moniuszko Muusikaakadeemia, kus õppis akordionit professor Krzysztof Olczaki ja professor Paweł Zagańczyki juhendamisel. Praegu õpib ta Tallinna Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias akordioni erialal lektor Momir Novakovići juures. Ta on aktiivselt esinev muusik ning on lisaks Poolale üles astunud ka Saksamaal, Itaalias, Leedus ja Eestis. Samuti on ta pälvinud arvukalt auhindu konkurssidelt.

2023/2024. õppeaastal osales ta stipendiaadina nüüdismuusikale spetsialiseerunud Varssavi ansambli Hashtag Ensemble korraldatud mentorlusprogrammis „Academy Pro Hashtag Ensemble“. Ta on ka ansambli Splot Orchestra ja 441Hz Kammerkoori liige. Muusikuna ei pelga ta nüüdismuusikat, improvisatsiooni ega etenduslikke muusikavorme. Tema muusikaliste huvide hulka kuuluvad džäss, tango ja progressiivne rokk. Ta on teinud koostööd dirigentidega, sealhulgas Adi Bar Soriaga Iisraelist, ning esinenud Gdański Muusikaakadeemia sümfooniaorkestri, Baltic Youth Philharmonicu, Camerata Gedania kammerorkestri ja Poola Balti Filharmoonia orkestri koosseisus.

Kontsert pealkirjaga „Edasi!“ asetab barokkmuusika dialoogi Stephen Montague' muusikaga, liikudes edasi-tagasi ajalooliste vormide selguse ja nüüdismuusikalise väljenduse vabaduse vahel. Barokkmuusika teosed tuginevad selgelt määratletud struktuuridele, retoorilistele žestidele ja tantsuvormidele. Montague' muusika kõrval hakkavad need tuttavad elemendid aga omandama uusi tähendusi. Selle asemel et vastandada minevikku ja olevikku, otsib programm nendevahelisi seoseid: kordust, transformatsiooni, rütmilist energiat, kõlavärvi ning struktuuri ja spontaansuse vahelist pinget.

Barokk- ja nüüdismuusika vaheldumine loob üle sajandite ulatuva muusikalise dialoogi. Iga tagasispöördumine barokirepertuaari juurde võib pärast Montague' kuulamist kõlada uues valguses, samal ajal kui iga nüüdismuusikateos avab uue vaatenurga sellele eelnenud muusikalistele ideedele. Programm kulmineerub Montague' teosega *Eine kleine Klangfarben Gigue*, mille pealkiri viitab juba oma olemuselt baroksele gigue'ile, osutades samal ajal radikaalselt teistsugusele arusaamale muusikalisest kõlavärvist ja vormist. Avatud partituuriga teos jätab ruumi interpreedi otsustele ja omavahelisele suhtlusele, selle asemel et määrata ette üks kindel lõpptulemus.

Ettekanne lõpeb gigue'st välja kasvava vaba improvisatsiooniga. Sel hetkel muutub ajalooline viide lähtepunktiks, mitte lõpp-punktiks: üles kirjutatud muusika annab hetkes sündivale loomingule ning piir kompositsiooni ja improvisatsiooni vahel hägustub teadlikult. See, mis algab dialoogina barokiga, jõuab lõpuks hetkeni, mil muusika sünnib vahetult meie ees.

Karolina ja Iwo

06.10.2026 | 19:00

Kadrioru kunstimuuseum

Karolina Mikołajczyk viiul

Iwo Jedynecki akordion

Mirjam Äkke jutustaja

Dariusz Przybylski (1984)

Up viiulile, Op. 87

Pēteris Vasks (1946)

Plainscapes I (Tasandiku maastikud I)

Karolina Mikołajczyk (1993) and Iwo Jedynecki (1991)

Vahemäng I

György Ligeti (1923–2006)

Musica ricercata

Tempo di Valse

Henryk Mikołaj Górecki (1933–2010)

Hällilaulud ja tantsud, Op. 47

Lento mesto ma cantabile

Lento tranquillo, cantabile e dolce

Valentin Silvestrov (1937)

Viis pala viiulile ja klaverile

Intermezzo

Erkki-Sven Tüür (1959)

Conversio

Justė Janulytė (1982)

Aaria viiulile ja akordionile

Karolina Mikołajczyk & Iwo Jedynecki

Vahemäng II

Pēteris Vasks

Plainscapes II and III ((Tasandiku maastikud II ja III)

Karolina Mikołajczyk & Iwo Jedynecki

Epiloog

Duo Karolina & Iwo on väga särav ja uuenduslik kammeransambel, mis paistab silma noore klassikaliste muusikute põlvkonna seas. Tunnustatud muusikud, nagu Krzysztof Penderecki ja Maxim Vengerov, on nende loomingut kõrgelt hinnanud. 2024. aastal pälvis duo Poola ühe prestiižseima klassikalise muusika auhinna, Polityka Passporti. Duo puhul tõsteti esile nende „mitmekülgset ja võimet liikuda erinevate muusikamaailmade vahel; virtuoossust, piiratud kujutlusvõimet ning leidlikkust uue repertuaari valimisel ja loomisel viiulile ja akordionile omase koosluse jaoks“.

Sellele edule eelnes pikk rida Grand Prix' ja esimese koha auhindu rahvusvahelistel konkurssidel ning esinemisi mainekates kontserdipaikades, sealhulgas Carnegie Hallis, Esplanade Concert Hallis Singapuris, The Edge'is Melbourne'is, Teatro del Lago Tšiilis ja Guangzhou ooperimajas Hiinas. Duo debüüt Varssavi Filharmoonias toimus väljamüüdud saalis.

Täna on duo esinenud publikule üle kogu maailma, andes kontserte 32 riigis viiel kontinendil. Nende repertuaar ulatub Bachi Goldbergi variatsioonidest ning Mozarti, Beethoveni, Francki ja Penderecki viiulisonaatidest kuni põnevate seadete ja töötlusteni barokk-, klassika-, romantismi- ja 20. sajandi muusikast ning nüüdismuusikast, sealhulgas spetsiaalselt neile tellitud teostest ja kolmest topeltkontserdist. Ansambel teeb tihedat koostööd juhtivate Poola heliloojatega. 2016. aastal kirjutas Marcin Błażewicz viiulile, akordionile ja sümfooniaorkestrile topeltkontserdi, pühendades selle Karolinale ja Iwole. 2019. aastal tegi duo koostööd Krzysztof Pendereckiga, kes seadis oma 1953. aastal valminud Viiulisonaadi viiulile ja akordionile.

Mirjam Äkke on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia lavakunsti osakonna 33. lennu kolmanda aasta üliõpilane, kes õpib Tiit Ojasoo juhendamisel. Õpingute jooksul on ta osalenud arvukatel töötubadel, täiendanud end rahvusvaheliselt Londonis, töötanud kaamera ees ning näidanud oma mitmekülgset, osaledes muu hulgas ka moeetenduse projektis.

Kontserdile mõeldes ütleb Mirjam: „Viimased kuud on minu esimese diplomilavastuse intensiivne ettevalmistus toonud mind tihedasse ja järjepidevasse kontakti eesti luulega. Sellest on saanud sel perioodil oluline osa minu kunstilisest mõtlemisest ning mul on eriti hea meel jagada ACCORDIONF[est]i publikuga üht killukest sellest kogemusest Betti Alveri luule kaudu.“

„Kas meie igapäevaelu pidevalt avarduv olemus juhib meid eemale sellest, mis on tegelikult oluline? Kas püüd pidevalt areneda kõigis eluvaldkondades on alati teeninud meie parimaid huve? Võib-olla puudutab meid sügavamalt miski, mis areneb järjepidevalt ja korduslikult, jäädes samal ajal loodusele lähemale?“

Nii nagu kõnekunstis, kasutatakse ka muusikas sageli helidevahelise ruumi täitmist. Lõpetatud muusikateoste vahele jäävad pausid ja hetked mõtiskluseks; ajalooliselt täideti neid intervale muusikaliste vahemängude ehk intermezzo'dega.

See programm toetub kindlale vundamendile. Helide valikulisus, meloodiline tundlikkus ja lihtsus – need omadused iseloomustavad eriti Valentõn Sõlvestrovi ja Henryk Mikołaj Górecki loomingut. Sellele vastandub Erkki-Sven Tüüri **Conversio** (1994), mida iseloomustab korduvate struktuuride teadlik lõhkumine ja nende asemel tekkiv dissonantne kaos. Sarnase vormilise üllatuse leiame György Ligeti teosest **Musica ricercata** (1953), mis on tänaseks kindlustanud endale koha nüüdismuusika kaanonis. Tsükli neljandas osas, *Tempo di valse*, saab kordusest taas teose põhielement.

Dariusz Przybylski 2015. aastal loodud väljendusrikka **Up for Violin** on kontserdi lähtepunkt – see peegeldab meie tänapäevast hektilist elutempot. Sellele järgnev Pēteris Vasksi Läti loodusest inspireeritud **Plainscapes** mõjub peaaegu katarsisena. Justė Janulytė **Aaria** kõigub stiililiselt spektralismi ja minimalismi vahel. 2008. aastal loodud teos on iseloomulik näide Leedu helilooja loomingust – see tungib esile monokroomsete helilainetena, mida läbistavad teravad dissonantsid.

„Pausifoobia“ vaimus kõlavad programmis **Intermezza** autoritelt Karolina Mikołajczyk ja Iwo Jedynecki. Nendega liitub laval Mirjam Äkke, kes esitab Betti Alveri luulet. Luuletused on valitud Tomasz Cyzi, 2025. aasta Varssavi Eufonie festivali esiettekanne lavastaja, soovitusel.

„Sest muusika ise – eristamatu ja noote ületav – kõneleb helidevahelistes ruumides.“

Sisemine teekond

07.10.2026 | 19:00

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia (*black box*)

Mantas Leonardo Lizzi akordion

I. Kus kord laguneb

Pierre Jodlowski (1971)

Something out of Apocalypse

II. Aja kajakad

Aurelio Edler-Copes (1976)

Cantiga

III. TVaikne võitlus

Gabriel Ledoux (1988)

Music for Alim

IV. Tingimusteta armastus

Jorge Gregorio García Moncada (1975)

Un amor puro e incondicional

Soov luua „Inner Journey“ kasvas minus aeglaselt ja loomulikult. Pikka aega tundsin, et traditsiooniline kontserdivorm ei peegelda enam seda, mida ma muusika kaudu edasi anda soovin. Hakkasin tajuma, et akordionikontsert võib kujuneda süvenemise, mõtiskluse ja tõelise kontakti ruumiks – millekski, mis kutsub publikut kogema, mitte lihtsalt vaatama ja kuulama.

Pärast kuudepikkust mõtlemist, otsimist ja katsetamist hakkas idee lõpuks kuju võtma. „Inner Journey“ sündis etendusena, mis loob keskkonna – ruumi, kus kogeda heli, kohalolu ja emotsiooni. Selles vormis muutub publik aktiivseks osaliseks. Mina ei asetu tähelepanu keskmesse, vaid olen pigem teejuht – avan ruumi, kujundan üleminekuid ning juhatan kuulajad läbi etenduse nelja peatüki.

Kuulajad võivad ruumis vabalt liikuda – jalutada, kohta vahetada, istuda või lamada, sulgeda silmad –, et kuulata, hingata, mõtiskleda ja kogeda etendust omal viisil. Etendus on avatud kõigile, sõltumata taustast või muusikalisest ettevalmistusest – sest me kõik tunneme.

Mantas Leonardo Lizzi

I. Kus kord laguneb

See peatükk alustab teekonda maailmas, mis tundub ebastabiilne. See näitab, kui kiiresti võivad asjad koost laguneda ja kui kergesti võib tasakaal muutuda kaoseks. Muusika loob surve ja segaduse tunde, justkui toimuks kõik korraga. See on hetk, mil mõistame, et korraldus eksisteerib nii meie ümber kui ka meie sees. Helilooja teos sai alguse tema ebatavalisest esimesest kokkupuutest filmiga *Apocalypse Now*: esmalt kuulis ta kahjustatud vinüülplaadilt filmi heliriba, hiljem luges Joseph Conradi romaani *Heart of Darkness* ning alles seejärel nägi filmi ennast. Teda jäi saatma segaduse, ebastabiilsuse ja sõja ülekaaluka jõu tunne. Tema muusikas vahelduvad nostalgilise akordionitantsumuusika fragmendid kaootilise ja kontrollimatu kõla puhangutega.

II. Aja kajad

Siin muutub atmosfäär kaosest mälestuseks. Muusika näib olevat seotud millegi vanaga, mis on samas ka tänapäeval elus. See tuletab meelde, et ajalugu, kultuur ja isiklikud mälestused jäävad meiega ning kujundavad seda, kes me oleme. See peatükk kutsub vaikselt mõtisklusele ja tunnetama sidet minevikuga. Edler-Copes on oma teose aluseks võtnud mitu *Cantigas de Santa Maria* laulu, soovides tuua keskaegsed kõlamaailmad kontakti elektroonilist muusikat meenutavate kõlatekstuuridega. Ta valis akordioni just selle võime tõttu jäljendada nii varajaste pillide kui ka elektrooniliste helide kõlavärve. Teos uurib, kuidas need erinevad kõlamaailmad saavad koos eksisteerida ja omavahel suhestuda.

III. Vaikne võitlus

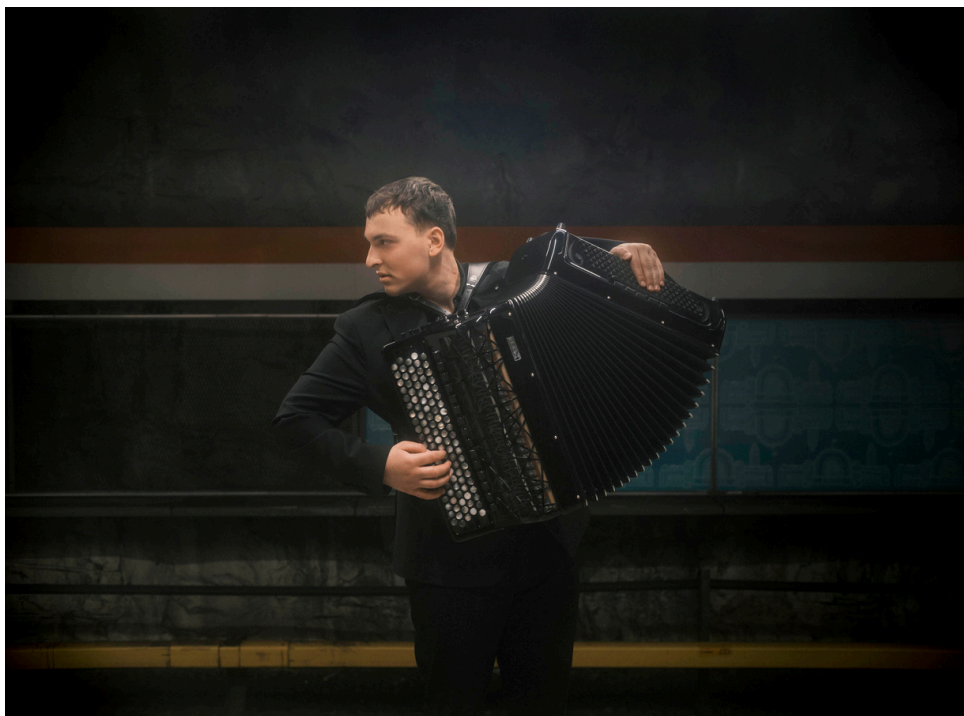
See peatükk pöördub sissepoole. See räägib väikestest ja isiklikest võitlustest, mida inimesed iga päev endas kannavad – neist, mis väljastpoolt ei paista. Muusika liigub läbi hapruse, ebakindluse ja pingutuse, mida nõuab lihtsalt edasiminekuks. See on aus hetk oma sisemaailma vaatamiseks. Ledoux ühendab dokumentaalse salvestuse komponeeritud muusikaga. Projekti suund muutus, kui ta salvestas vestluse Alimiga, mehega, keda ta oli sageli kohanud kerjamas. Alimi meditsiiniliste ja isiklike raskuste tundmaõppimine muutis teose fookust, tuues esile nende olukordade ebavõrdsuse ning raskuse vastata kellegi teise tegelikkusele. Teoses kasutatakse José Evangelistaga seotud muusikalist materjali, nagu tellimustöö puhul sooviti.

IV. Tingimusteta armastus

Viimane peatükk avaneb soojuse ja rahu poole. See kujutab armastust, mis on püsiv ja lihtne – rajatud hoolimisele, mõistmisele ja kohalolule. Muusikas on midagi õrna ja toetavat, pakkudes ühenduse ja aktsepteerimise tunnet. See mõjub nagu jõudmine selguse ja kaastunde paika. Helilooja ehitab teose üles lapsepõlvemälestusele oma emast, kes mängis akordionil valsse. Aastaid hiljem palus ta emal seda meloodiat uuesti mängida ja salvestas selle. Seejärel kujundas ta salvestatud materjali ümber analüüsi, rekonstrueerimise ja elektroonika abil. Protsessi käigus salvestatud ema jutustatud mälestused suunasid teose vormi, tuues järk-järgult esile isiklikud lood ja tugevad perekondlikud sidemed, mis kujundasid lõpliku muusikalise struktuuri.

Mantas Leonardo Lizzi on Itaalia-Leedu päritolu muusik, keda iseloomustavad väljendusrikas esitusstiil, kunstiline mitmekülgsus ning enam kui 60 esimese preemia ja Grand Prix' auhinda rahvusvahelistelt konkurssidelt üle Euroopa. Tema tegevus hõlmab soolo-, kammer- ja orkestrimuusikat ning seda iseloomustavad täpne helitaju, vormitunnetus ja kaasaegne kunstiline mõtlemine. Ta on esinenud koos mitmete tunnustatud orkestrite ja ansamblitega, sealhulgas Leedu Riikliku Sümfooniaorkestri, St. Christopheri Kammerorkestri, Vilniuse Riikliku Keelpillikvarteti, Klaipėda vaskpillikvinteti ja Klaipėda linna kooriga, kujundades ulatusliku esinejaprofiili nii klassikalise kui ka nüüdismuusika vallas.

Tema tunnustuste hulka kuuluvad silmapaistvate muusikaliste saavutuste eest pälvitud „Lietuvos Maksimalistas“ stipendium ning teine preemia juunioride Coupe Mondiale'i kategoorias 75. Coupe Mondiale'il Šveitsis. Varasemalt on tema tegevust toetanud M. Rostropovitši heategevus- ja toetusfond „Help for Lithuanian Children“ ning ta on regulaarselt esinenud noortele andekatele interpretidele pühendatud kontsertidel. Nüüdismuusika ja eksperimentaalse loomingu vallas tegutsedes uurib ta laiendatud mänguvõtteid, uusi kõlamaterjale ja eri kunstivaldkondi ühendavaid lähenemisi. Tema viimaste aastate tegevusse kuuluvad uudisteoste esmaettekanded ja koostööprojektid Darmstadt'i suvekursustel Saksamaal ning Lucerne'i nüüdismuusika akadeemias Šveitsis, panustades uute vaatenurkade kujunemisse tänapäeva muusikamaastikul. Praegu jätkab ta oma professionaalset arengut Helsingis Sibeliuse Akadeemias.

Soolokontsert

08.10.2026 | 19:00

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia (suur saal)

Aleksandar Radović akordion

François Couperin (1668–1733)

Sarabande l'Unique

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Prelüüd ja fuuga cis-moll BWV 873

Sampo Haapamäki (1979)

Võim

Staffan Mossenmark (1961)

Veevaim

Paavo Korpijaakko (1977)

Sonaat nr. 1 "Ultra"

Presto

Felix Mendelssohn (1809-1847)

Scherzo à capriccio, WoO 3*

Modest Mussorgsky (1839-1881)

Varlaami joogilaul*

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Surmatants, Op.40*

*Seaded sooloakordionile Juri Šiškini poolt

Programm ei järgi kronoloogilist kulgemist, vaid liigub erinevate muusikalise väljenduse käsitluste vahel: baroki kirklikust retoorikast nüüdismuusika kõlavõimaluste uurimiseni ning abstraktsetest muusikalistest struktuuridest karakteri, draama ja lavalise mängulisuseni. Neid maailmu ühendab akordioni erakordne võime pidevalt muunduda – ja koos iseendaga muuta ka muusikat, millega ta kokku puutub.

Programm algab François Couperini rafineeritud teosega *Sarabande l'Unique*, millele järgneb Bachi prelüüd ja fuuga cis-moll, BWV 873. Bachi sissepoole pöörduvale väljenduslaadile järgneb Sampo Haapamäki teoses *Võim* ja Staffan Mossenmarki teoses *Veevaim* otsustav perspektiivimuutus. Nüüdismuusika viib pilli kaugemale akordioni traditsioonilisest väljenduskeelest, käsitledes selle lõotsa, resonantsi ja muutuvaid tämbrivõimalusi aktiivse osana muusikalisest materjalist.

Paavo Korpijaakko *Sonaat nr. 1 „Ultra“* moodustab selles arengus järgmise etapi. Selle virtuoossus ei ole pelgalt tehniliste võimete demonstratsioon, vaid osa väga füüsilisest muusikalisest keelest, milles hoog, intensiivsus ja kontrast muutuvad kuulamiskogemuse kesketeks elementideks. Sealt edasi pöördub programm kolme teose poole, milles olemasolev muusikaline materjal transformeerub akordioni kaudu: Mendelssohni *Scherzo à capriccio*, Mussorgski *Varlaami joogilaul* ja Saint-Saënsi *Surmatants*, kõik seatud sooloakordionile Juri Šiškini poolt. Algselt klaverile, häälele või orkestrile loodud muusika koondub ühe interpreedi kanda, nõudes akordionilt üheaegselt mitme hääle, instrumentaalsete tämbrite ja dramaatiliste karakterite edasiandmist. Mussorgski teatraalsus ja Saint-Saënsi makaaberne tants omandavad selles koosseisus eriti elava füüsilise kohalolu, samal ajal kui Mendelssohni scherzo viib programmi oma iseloomuliku kerguse, liikuvuse ja kapriisse energiaga viimase pöördeni.

Aleksandar Radović on Serbia kuulsa Kragujevaci akordionikooli kasvandik. Tema huvi muusika vastu sai alguse juba varases eas ning formaalset muusikaõpet alustas ta „Dr. Miloje Milojević“ muusikakoolis professor Tanja Savatići juhendamisel, jätkates seejärel professor Igor Petrovići klassis. Kõrghariduse omandas Radović Kragujevaci ülikooli filoloogia- ja kunstiteaduskonnas Miodrag Djordjevići klassis ning täiendas hiljuti oma õpinguid rahvusvaheliselt, jätkates Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias professor Momir Novakovići juures, kes on samuti pärit Kragujevaci akordionikoolist.

Õpingute vältel on ta olnud aktiivne Euroopa klassikalise akordioni skeenel, pälvides tunnustust tehnilise täpsuse ja väljendusriikka esituse eest. Ta on saavutanud häid tulemusi arvukatel riiklikel ja rahvusvahelistel konkurssidel, sealhulgas I koha *Accordéons-nous* konkursil Monsis Belgias ning IV koha mainekal *Arrasate Hiria* rahvusvahelisel akordionikonkursil Arrasates Hispaanias, mõlemad 2024. aastal.

Kontsert-õhtusöök Puris

09.10.2026 | 19:00

Puri restoran Kakumäe

1. oktoobril naaseb **ACCORDIONF[est]** Puri restorani, tuues Kakumäe mereäärsesse keskkonda erakordse akordionimuusika, hea toidu ja mõnusa õhkkonna.

Õhtu jooksul astuvad üles:

Albert Woelke

Henri Zibo

Momir Novaković

Lisaks ootavad teid üllatusesinejad, kes selguvad õhtu jooksul.

See eriline õhtu ühendab muusika ja gastronoomia Puri restorani intiimses ja külalislahkes atmosfääris. Erineva tausta, stiili ja kunstilise lähenemisega muusikud toovad lavale programmi, mis näitab akordioni erakordset mitmekülgset.

Haven Kakumäe jahisadamas asuv Puri restoran pakub mõnusat einestamiskogemust koos suurepärase vaadetega sadamale.

Broneeri õhtusöök **Fienta** kaudu.

Anta ja Vija

10.10.2026 | 19:00

Viimsi Artium (kammersaal)

Anta Pukīte akordion

Vija Moore balafon

Adétikopé

Põhineb Mali ja Burkina Faso traditsioonilistel meloodiatel

Alšvanga

Põhineb Alšvanga (Kurzeme, Läti) traditsioonilisel meloodial

Lūdzu Dievu, lūdzu Laimi (Palun Jumalat, palun Laimat)

Põhineb Läti traditsioonilisel rahvalaulul, solo akordionile

Vija Moore (2001)

Op. 28 d-moll

solo balafonile

Vakarā (Õhtul)

Põhineb Läti ja Eesti traditsioonilistel meloodiatel

Magariganko

Põhineb Lääne-Aafrika traditsioonilistel meloodiatel

See programm ühendab Läti, Eesti ja Lääne-Aafrika muusikatraditsioone, vaadeldes neid interpretide Anta Pukite ja Vija Moore'i isikupärase muusikalise keele kaudu. Programmis kõlavad rahvameloodiad ei ole esitatud muutumatu ajaloolise materjalina, vaid inspiratsiooniallikatena, mille põhjal on kaks interpreti loonud uued seaded ja tõlgendused.

Programm liigub Läti ja Eesti rahvamuusikatraditsioonide ning Mali, Burkina Faso ja laiema Lääne-Aafrika piirkonna meloodiate vahel. Kordus, tsükliline liikumine ja tants on läbivad elemendid, ühendades muusikalisi praktikaid, mis on kujunenud väga erinevates kultuurikontekstides. Näiteks *Alšvanga* korduvuslik laad, mis põhineb vanal flöödi- ja torupillimeloodial, loob rituaalse atmosfääri, samal ajal kui *Adétikopé* ja *Magariganko* toovad kokku traditsioonilised Lääne-Aafrika meloodiad, mida seostatakse tantsu, pidustuste ja kogukondliku eluga.

Läti rahvalaul *Lūdzu Dievu, lūdzu Laimi* (Palun Jumalat, palun Laimat) pakub intiimsema hetke, väljendades tänulikkust traditsioonilise meloodia kaudu. Vakarā (Õhtul) ühendab Läti ja Eesti muusikalise materjali nüüdisaegses esteetikas, mida kujundavad voolavad harmooniad ja minimalistlikud protsessid.

Programmi keskmes on Vija Moore'i **Op. 28 d-moll** soolobalafonile – originaallooming, milles meloodilised mustrid arenevad harmooniliste tsüklite ja interpreedi pideva füüsilise liikumise kaudu.

Kogu programmi vältel põimuvad traditsioon ja nüüdisaegne looming tihedalt. Rahvameloodiad on lähtepunktiks, mida Anta Pukite ja Vija Moore transformeerivad oma seadete, instrumentatsiooni ja muusikaliste vaatenurkade kaudu, luues dialoogi päritud materjali ja tänapäeva vahel.

Vija Moore on Läti muusik, löökpillimängija ja helilooja. Ta kasvas üles klassikalisi löökpile mängides, Läti rahvamuusikat esitades ning osaledes Läti alternatiivmuusika skeenel. Need erinevad muusikalised kogemused on kujundanud tema kunstilist teed ning viinud ta bakalaureuse- ja magistriõpinguteni Sibeliuse Akadeemia globaalse muusika erialal Helsingis. Helsingis õppides hakkas Vija uurima Lääne-Aafrika balafoni – meloodiliselt ja tämbriliselt rikkalikku instrumenti, mille traditsioon on põlvest põlve edasi kandunud. Praegu avardeb ta oma loomingus uusi kõlamaastikke, luues originaalmuusikat, milles põimuvad erinevad muusikatraditsioonid, millega ta on kokku puutunud. Tema peamised instrumendid on balafon, häääl ja löökpillid. Vija jaoks eeldab muusikaline areng valmisolekut olla uuenduslik, ebatraditsiooniline ja vahel isegi veider, võimaldades muusikal jääda elavaks ning reageerida tänapäeva muutuvale tegelikkusele.

Alates 2021. aastast mängib ta balafoni trios *Nielslens Lielsliens* ning alates 2023. aastast esineb löökpillimängijana nüüdismuusikat viljelevas folgibändis *Tell Your Birds*. Lisaks on ta loonud ja produtseerinud muusikat kaasaegse tantsu, teatri ja kogukonnapõhiste teatriprojektide jaoks.

Anta Pukīte on Läti klassikaline akordionist. Pärast bakalaureusekraadi omandamist Riias Jāzeps Vītolsi nimelises Läti Muusikaakadeemias jätkas ta oma kunstilist arengut Tallinnas, kus läbis Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias kaheaastase magistriõppe.

Lisaks formaalharidusele on Anta täiendanud oma muusikalist meisterlikkust meistrikursustel rahvusvaheliselt tunnustatud akordionistide, sealhulgas Vladimir Blagojeviči, Samuele Telari, Bjarke Mogenseni ja Marie-Andrée Joergeri juures. Kuigi tema muusikaline taust on kindlalt klassikalises traditsioonis, on teda juba pikka aega köitnud maailma- ja rahvamuusika. Ta on pärit väikesest Alsunga linnast, mida tuntakse oma omanäolise ja rikkaliku rahvamuusikatradsiooni poolest, ning kasvas üles selle pärandiga tihedas kokkupuutes nii musitseerimise kui ka igapäevase kogemuse kaudu.

Pärast õpinguid on Anta tegutsenud peamiselt Lätis, uurides akordioni uusi kontekste ja võimalusi väljaspool selle tavapärast repertuaari. See on viinud ta mitmesuguste ja ebatraditsiooniliste projektideni paralleelselt oma tegevusega klassikalise akordionistina. Alates 2021. aastast kuulub ta Läti hiphopirühma MESA ning alates 2025. aastast esineb etnomuusikale keskenduva folgirühma Trio Bille koosseisus.

Vija Moore ja Anta Pukīte kohtusid 2025. aastal ning nende ühine huvi teineteise instrumentide vastu arenes kiiresti loominguliseks sõpruseks. Nende koostöö lähtub kahe pilli silmatorkavast erinevusest: balafon ühendab meloodia ja löökpillimängu korduvate mustrite ning rütmilise kulgemise kaudu, samal ajal kui akordion võimaldab korraga esitada bassiliine, akorde ja meloodiaid laias registris, kasutades kestvat kõla ja harmoonilist tihedust viisil, mida balafon ei võimalda.

Selle asemel et käsitleda neid erinevusi piirangutena, kasutab duo neid oma muusikalise dialoogi lähtekohana. Nad loovad ühiselt originaalloomingut ja uusi rahvamuusikast inspireeritud seadeid, ühendades nüüdisaegse improvisatsiooni ja laiendatud mänguvõtted Läti ja Lääne-Aafrika traditsioonidest pärineva meloodilise materjaliga.

Mõlemad muusikud on pärit mitmekesise muusikalise taustaga ning see mitmekülsus kujundab ka nende ühist lähenemist heliloomingule ja arranžeerimisele. Nende repertuaari keskmes on Läti ja Lääne-Aafrika traditsioonilise muusika isikupärased tõlgendused, millele lisanduvad improvisatsioonid ja nüüdismuusika teosed, mis on loodud spetsiaalselt selle haruldase ja paeluva instrumentaalkoosluse jaoks.

EXTR~~E~~ME

welcome to the ~~X~~generation

SCANDALLI

scandalli.com

EXPERIENCE AMAZING

Official transportation partner of ACCORDIONF[est]

CLARINS

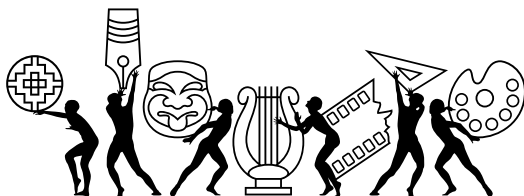
Tallinn muusikalinn

ACCORDIONF[est]-i suurtoetaja

EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

EESTI KULTUURKAPITAL

ACCORDIONF[est]

Momir Novakovic
Kunstiline juht
momir@accofest.ee

Albert Woelke
Produtsent
albert@accofest.ee

Henri Zibo
Finants
henri@accofest.ee

Assistentid:
Diana Katina
Marta Beljan

Accordionfest MTÜ
Laanelille tee 2-19
74001 Haabneeme

www.accofest.ee
 /accordionestonia